„Danskeren,"

et halvugentlig Nyheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika,

udgivet af

NISH LUTH. PUBL. HOUSE,

Blair, Nebr.

Bladet „Danskeren" udkommer hver Onsdag og Lørdag.

Pris pr. Aargang i De Forenede Stater $1.50; til Udlandet $2.00.

Blade ikke standses uden betales i Forskud. Bestilling, Betaling, Adressebestilling, Adresseforandring og alt andet angaaende Bladet adresseres:

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,

Blair, Nebr.

Redaktør: Harald Jensen.

Entered at the Post Office at Blair, Nebr., as second-class matter.

Advertising Rates made known upon application.

„Danskeren"

bliver sendt til Subskribenter, indtil udtrykkelig Opsigelse modtages af Udgiverne og al Gæld er betalt, i Overensstemmelse med De Forenede Staters Postlove.

Naar Læserne henvender sig til Folk, der averterer i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at faa Oplysninger om det annoncerede, bedes de altid omtale, at de saa Annoncementet i dette Blad. Det vil være til gensidig Nytte.

Ved
Pastor Vilh. Becks Baare.

Ryst det ærværdige, gamle Guds Hus —
Toner med Gravklokkeklang, —
Ak, der er Hulken i Orgelets Brus,
Graad i de Helliges Sang.

Sænk eders Hoveder, Herren har talt,
Rundet er Livsurets Sand; —
Hyler, I Fyrre, thi Cederen faldt,
Braget er hørt over Land.

Sjældent som han stod en Kæmpe for Krist,
Kraftig til sidste Minut, —
„Aste til Aste" det lød dog tilsidst,
Krukken ved Kilden er brudt.

Storsøn af Luther, dit Minde er gemt
Trofast trods Gravstøtters Fald,
Sent vil du vorde af Saga forglemt
Vægter i Huset paa Hald!

Dybt i den drømmende Sommerstovs Favn,
Højt der, hvor Stenpiller staa,
Fast overalt har du ridset dit Navn,
Stønnest i Hjerternes Braa.

Evig nu staar det — o, salige Trøst —
Hist i de Segledes Bog,
Derfor vi prise med Graad i vor Røst
Herren, som gav, og som tog.

Alvorsfuldt mange paa Fremtidens Tarv
Grundende staa ved din Grav,
Hvor er den Mand, der skal løfte din Arv,
Han, som kan svinge din Stav?

Spørg ikke nu efter kødeligt Ly,
Mærk: under Skyggen er koldt! —
Redskaber brydes, vor Gud skaber ny,
Herren vort Liv vi beholdt.

St. Stefans Præstebolig pr. Regst up,
Sept. 10. 1901.

Tankekorn.

Vakler end alt i det flygtige Døgn,
vælter sig vildt Nationer i Krampe,
styrte forvist skal hver knejsende Løgn,
om end først efter rasende Kampe.
H. V. Kaalund).

* * *

Elsker du Livet, da spild ikke Tiden; thi den er det Stof, hvoraf Livet er gjort. (Franklin).

* * *

Naar en Gnier dør, begynder hans Skat at leve.

* * *

En uværdig rig skader ikke sine bedre Medkaarsmænd, men en uværdig fattig skader sine paa flere end een Maade. Han bestjæler den virkelige Nød, idet han slapper den offentlige Medlidenhed og sløver den private.
(H. Wergeland).

* * *

Bedre er Ven i Nød end Guld i Stød. (Ordsprog).

* * *

Daglønneren Protagoros lagde og bandt sit Brændeknippe saa kunstigt, at Demotrikus blev opmærksom paa ham og lærte ham at lægge og binde Vidienstaberne; saaledes finder enhver Protagoros sin Demotrikus, hvorvel det altid bliver et Spørgsmaal, om Demotrikus tog en Byrde fra Protagoros eller lagde en paa ham.
(Hippel).

De episkopales Forhaabninger og Lutheranerne.

I Anledning af et Aendringsforslag til Episkopalkirkens Konstitution, hvilket Forslag er bleven forelagt denne Kirkes Møde i San Francisco, Cal., skriver Prof. H. G. Stub i „Evgl.-luth. Kirketidende" følgende Ord, som vi giver vort fulde Bifald.

Hvad der imidlertid maaske interesserer os mest fra dette Mødes Forhandlinger, er de øjensynlige Forsøg, som gennem en Tilføjelse til Konstitutionen gøres for at fange Skandinaverne. Denne Tilføjelse gaar under Navn af „Huntington's Amendment to the new Constitution". Dette Amendment gaar ud paa, at der ved „Canon", d. v. s. ved en kirkelig Lovbestemmelse, skal træffes Forføjninger til midlertidig Brug af andre Former (end de episkopale) for den offentlige Gudstjeneste i Menigheder, som ikke er optagne i den episkopale Kirke, men er villige til at stille sig ind under den episkopale Bispops Opsyn. Dette Amendment blev heftig bekæmpet af en Del, der mente, at det vilde aabne Døren baade for den katolske Messe og for Baptister og Presbyterianeres eller hvilkesomhelst andres ikke autoriserede Sakramentforvaltning.

Dommer Stevens fra Minnesota sagde, at Minnesotas Guvernør (altsaa Van Sant) havde ivret for dette Amendments Vedtagelse og erklæret, at der var 300,000 Skandinaver i Minnesota, som blot ventede paa at optages i den episkopale Kirke, hvis Døren blev aabnet for dem.

Derpaa blev svaret af en, at han ikke brød sig det mindste om det, at Minnesotas Guvernør havde interesseret sig for dette Amendment, der aabnede Muligheden for at anerkende den svenske Kirkeforfatning, men det var den episkopale Kirke ikke færdig til.

En anden svarede, at Episkopalkirkens Stilling i Amerika var besynderlig. Naar andre Kirkesamfund kom til dem og var villige til at gøre Brug af de store Fordele, den bød, saa var der dem, som alligevel viste disse Samfund fra sig.

Sagen er endnu ikke afgjort. Men efter al Sandsynlighed, hvis man skal dømme efter Stemningen hidtil, vil dette Amendment gaa igennem. Vi ser altsaa, hvilke Forhaabninger Episkopalkirken gør sig, særlig med Hensyn til Skandinaverne, altsaa norske, svenske, danske, finske, islandske Lutheranere. Episkopalkirken vil altsaa akkommodere sig aldeles efter Forholdene paa de forskellige Steder. Den vil tillempe sine gudstjenstlige Former, altsaa hele den gudstjenstlige Ordning, efter Folkets Ønske, naar kun Folket erklærer, at de vil lade sig vejlede af den episkopale Bistop. Hvis dette gennemføres, vil der jo ikke være noget i Vejen for, at Menigheder beholder sin norsk-svensk-dansk-lutherske Liturgi og derfor mener, at de vedbliver at være lutherske, mens de umærkelig kommer ind under den episkopale Kirkes Ledelse, saa det vel kun vil være et Tidsspørgsmaal, naar de bliver fuldtud episkopale og træder i organisk Forbindelse med Episkopalkirken.

Det gælder visselig her at være paa sin Post. Lutheranerne har jo altid været betragtet som en lovende Mark for de reformerte, baade her og i Europa. Og ligesom Episkopalkirken har slugt Lutherdommen i tidligere Dage i Østen, saa synes den nu at have sat sig til Maal at ville sluge den i Vesten.

Alle disse Foreteelser burde ogsaa drive alle, som virkelig vil være Lutheranere, til for Alvor, i Kærlighed paa Sandhedens Grund at prøve, om de ikke kunde komme hverandre nærmere. Særlig gælder da dette for os norske Lutheranere. Utvivlsomt vil just i den Omstændighed, at de norske Lutheranere er saa opsplittede, de rige og mægtige amerikanske Samfund have en uhyre Fordel under sine ihærdige Forsøg paa at samle Lutheranerne til sig.

Vi har sandelig ogsaa den Opgave at give Agt paa Tidernes Tegn og følge Udviklingen, for om muligt at kunne kontrollere den. Det vidner om et sørgeligt Sneversyn at lukke sig inde i sig selv uden Hensyn til, hvad der foregaar omkring en.

I al Fald er det indlysende, at ydre fjendtlige Magter aldrig har bedre Anledning til at gribe ind og rive til sig, end naar et Folk er opsplittet i flere Partier, som indbyrdes bekæmper hverandre. Lad ingen tænke: Aa, det har ingen Fare! Jo, der er Fare paa Færde. Historien har forlængst dømt i den Sag. Og Historien gentager sig selv. Derfor gælder det at være paa sin Post.

Vilh. Beck:

Erindringer fra mit Liv.

Indbunden $1.00.

Danish Luth. Publ. House,

Blair, Nebr.

Fra den moderne Tankes Slagmark.

Saaledes kaldes en Side af „Rec. Heralds" Søndagsudgave, hvor der optages Artikler, særlig vedrørende Tidens brændende Spørgsmaal. Som man kan tænke sig, er det i denne Tid særlig Anarkisme og dens Aarsag, der særlig sysselsætter Sindene, og mærkeligt er det at læse de forskellige Meninger.

Det hedder saaledes af en Mr. Gleeson:

Anarkisme er den logiske Følge af Atheisme.

Bevis: Atheisme (Gudsfornægtelse) kan ikke begrunde Autoritet — eller give nogen god og tilstrækkelig Motiv for at adlyde Loven. Religion gør begge Dele.

Vore Statsskoler befordrer Atheisme, ikke ved hvad de lærer, men ved, hvad de ikke lærer. — — Kundskab er en Kilde til Magt, der kan bruges i det godes eller det ondes Tjeneste. Sand Religion alene kan give Motiver, der sikrer denne Magt for det godes Tjeneste.

En Opdragelse, der indbefatter Religion, ikke setteriste Vranglærdomme, men sand Religion, er den eneste Modvægt mod Anarkisme og dets Følger."

Denne for os rigtige Slutning modsiges af en Marcus Julian, der paaviser, at Kirkens (den katolske) Herredømme just har frembragt Anarkisme, og at det største Antal af anarkistiske Mordere er opdraget under den katolske Kirkes Indflydelse.

„Anarkisme" og „Kætteri," vedbliver han, „er Resultat af Undertrykkelse, ikke Udtryk af den fri Tanke, fri Tale og frie Skoler. Anarkisme i dens filosofiske Betydning er en Fremadstriben — en Opadstræben af Individet. Alt drejer sig om Jeg'et, — enten det er „mine Klæder", „mit Hus", „mit Land" eller „min Gud", Ideen er den samme — Jeg'et er Centrum, omkring hvilket det øvrige drejer sig. —

Midlet mod den Anarkisme er Taalmodighed og Visdom, der tager Kristus til Mønster og prøver paa — ikke med Vold og Magt — at lede Energien ind i en anden, højere Retning.

Enhver Mand er i Virkeligheden Anarkist, saa længe dette „Jeg" staar i Opposition til hele den øvrige Verden — højt fordrende sin Del.

Forfølgelse og Magtsprog vil kun fremkalde større og kraftigere Modstand. — —

Lad os prøve at gaa en rolig, klog Middelvej. Hvis vi giver os ud for at være en kristen Nation, hvorfor saa ikke forsøge at efterligne vor store Lærer og prøve paa i nogen Maade at indse, at „Kærlighed er Lovens Fylde".

En Kvinde, Lillian M. Schultz, taler i høje Toner om Atheismen, naturligvis paa Kristendommens Bekostning, om hvilken hun synes at vide grumme lidt i det hele taget.

Følgende er Brudstykker af hendes Anstuelser:

„Det kan let bevises, at Anarkisme meget snarere er foraarsaget af Kristendom end af Gudsfornægtelse. Naturligvis er der Atheister og Atheister saavel som der er Kristne og Kristne; men der er mange Typer blandt de Kristne, der er værre end den værste Gudsfornægter. Hvis der er nogen Forskel mellem de bedste Typer af begge Slags, er det denne, at Atheisten er mere rimelig og mindre radikal end den Kristne.

Anarkisme er maaske urimelig, men meget urimeligere er Religion og uretfærdig tillige, saa en Sjæl hildet i nogen af disse Vildfarelser, er meget at beklage. Og ved de Kristne i Grunden, hvad Atheisme er? Aldeles ikke, — ikke heller vil de vide det."

Og hun gaar videre og siger: „En tænkende Mand har engang sagt, at de Kristne synes at være af lav intellektuel Sjælstilstand!!"

„Det kan ikke nægtes," vedbliver hun, „at Kristendommen bliver brugt til at stjule en Synders Mangfoldighed.

Hvorledes hun kan tale om „Synd", er for Resten ubegribeligt nok — ogsaa hvorfra hun har sit Udtryk om „Synders Mangfoldighed".

„Gudsfornægtelse har en saa sand, haabefuld, moralsk Tone, at der ikke er Plads til den mørke, sygelige Sjælstilstand, som Kristendommen befordrer."

„Mr. Gleeson," vedbliver hun, „paastaar, at Atheisme i sig selv ikke har noget Motiv til at adlyde Lov og Orden. — Men har mon Kristendommen? Ja, de er jo bange for Straf efter Døden — men gør det dem ikke til „Slaver". Selvfølgelig! Kristendom, bygget paa Frygt for Straf, som den er, kan kun producere Slaver.

Vi behøver ikke Frygten for en evig Straf til at holde os tilbage fra Forbrydelser. Vi er for oplyste, for intelligente til at ville trodse Lov og Ret. Vi behøver intet Baand, og skulde det blive nødvendigt, da finder vi det hverken i Kristendom eller Atheisme."

At denne Lillian Schultz er i fuldstændig Vildrede med Hensyn til Kristendommen, er jo øjensynlig nok. At hendes „Klogskab" og „Intelligence" dog ikke har oplyst hende om, at hun skylder disse lovpriste Egenskaber til den kristne Civilisation, er lige saa aabenbar. Og har de Kristne intet Kendskab til Atheismen og dens „funde", „moralske", „haabefulde"(?) Tone, saa lever hun og forøvrigt vel alle Atheister i et absolut ægyptisk Mørke med Hensyn til Kristendommens første Grundsætninger.

Kristendommen og de fattige

Af Biskop F. D. Hunt ngton.

Kristus erkendte, at der fandtes to Klasser i Samfundet, og han gjorde sit Valg imellem dem. Han stillede sig afgørende, klart og bestemt paa den ene Side af den delende Linie og lagde der Grunden til sit Kærlighedens Rige. Han levede der, søgte sine Venner og sine Boliger der og skænkede sin Ære og Velsignelse der. Der findes ingen Forkyndelse af Salighed, der lyder: „Velsignet være de rige, thi Himmeriges Rige er deres," ingen Kundgørelse om Udvælgelse, hvori det hedder, at „jeg har valgt de rige i denne Verden." Der høres ingen Forbandelse, som lyder paa: „Ve eder, I fattige Mænd, Arbejdsmænd, daarligklædte Mennester, ulærde Mennester, Mennester, som købes og sælges, Mennester, som holdes nede og tjener til Fordel for andre". Det hele Evangelium gaar i den anden Retning. Vi forstaar det ogsaa alle, at det vilde ikke være et Evangelium, dersom det var anderledes. Ingen vil kunne nægte dette; ingen Fyrste, ingen Dronning, ingen Teologi vil kunne dølge det klare Vidnesbyrd.

Lyset fra de hellige Skrifter straaler fra Slægt til Slægt. Gaa flygtig over disse, søg at henføre de foreliggende Udtalelser til øjeblikkelige eller stedlige Forhold, forglem dem, luk dem i, gør hvad I vil! Ethvert Forsøg paa at faa de bibelske Udtalelser til at tjene som Forsvar for Forrettigheder vil være forgæves. De, der vil følge Kristus efter, maa og skal være Brødre, og det ikke paa nogen omtvistet eller tvetydig Maade. I Kristi Samfund raader Friheden, Retfærdigheden, lige Rettigheder, Ærlighed og god Villie iblandt alle. Nationaløkonomer kan bestride denne Kendsgerning; de gaar ud fra andre Synspunkter og bevæger sig ad andre Veje og appellerer til andre Autoriteter. I Jesu Kristi Liv og Tanker har Kirken ene at hente sit Svar paa Spørgsmaalet om, hvad der er dens Pligt overfor de sociale Problemer.

Oprindelig var dette baade erkendt og fulgt af de Kristne. Vidnesbyrdene derom yrter sig frit og naturligt i Kirkefædrenes Skrifter. Ingen Ejendommelighed er mere fremtrædende ved de oprindelige Kristne end deres Menneskevenlighed, jævne Sæder og Broderskab. Intet skilte de kristne Samfund skarpere fra de hedenske end den Agtelse, der indenfor vistes for dem, der levede som Arbejdere for andre, for dem, som udfører det haarde Arbejde og bærer Trælleriet. Det var Kirken, der skænkede Fangerne Ly. Men saa snart som Verdslighedens Aand holdt Indtog i Kirken og tilvendte sig dens Magt og gav dens Tjenere Mundkurv, blev den første Lighedens Lov opofret. Endnu længe før romerske Fyrster var sat i Stedet for Nazaræerens Tjenere, havde Verden tilegnet sig Kirkens Gods og brugte det til verdslige Formaal.

Over Halvdelen af de religiøse Samfund, store og smaa, staar for Tiden i aabenbar Modsætning til Bjergprædikenen. Det er ikke nødvendigt, at der findes et pragtfuldt Præsteskab til at aabne Døren for denne Verdens Fyrster og lede dem ind der, hvor de gør tifold mere Fortræd end om de aabenbart forfulgte Menigheden. Hvor finder vi det guddommelige Broderskab? At forbeholde de bedste Pladser for de rige Familier, at betale for Sangerkor, at skaffe Midler til Kirken gennem Basarer og Lotterier, medens man kun møder de „lavere Klasser" paa Gaderne eller i Missionskapeller i Stædernes Udkanter, er kun farisæist Mammonsdyrkelse, en Overgivelse af den forsmædtes Rige til hans Fjender.

Vi maa vende om herfra. Vi maa som Kristus selv gaa ud iblandt de fattige. Tiden er kommen, da Arbejderne ikke længer vil nøjes med Barmhjertighed, men kræver Retfærdighed. De gør ikke Fordring paa andres Ejendom, men kræver kun deres egen: Guds fælles Gave til Folket for Folkets Brug, intet mere. Kræves der mere, kan Kirken ikke stadfæste Berettigelsen af Kravet. Stillet Ansigt til Ansigt med, hvad der foregaar i Tiden, maa vi ikke vente, at vi længe kan tilfredsstille Arbejderne med Suppekøkkener, Velgørenhed og Uddeling af gamle Klæder. Det maa blive forbi med den Art usunde Hjælpemidler til Opretholdelsen af usunde Tilstande. Vi maa i vor Tid gaa til de grundlæggende Kræfter, der rejser Sjæl og Samvittighed til Handling.

Kæmpe-Oceandamperens Maskineri.

En Ingeniør, som har aflagt et Besøg i den nye transatlantiske Hurtigdamper „Kronprins Vilhelm's" Maskinrum, fortæller følgende interessante Enkeltheder derfra:

Omtrent i Midten af Bagskibet, paa Grænsen mellem 1. og 2. Klasse, findes Nedgangen til det uhyre Rum, hvor Verdens største Dampmaskiner arbejder Dag og Nat uden Hvile og uden at trættes. Gennem nogle smalle Døre kan Passagererne kaste et Blik paa dette rastløse Spil af Kraft og Stof, men de ser kun en Labyrint af Jernrør og kæmpemæssige Stødejærnslegemer, af Trapper og Stiger og Staalstænger og spinkle Gallerier.

Der findes som sagt ikke i hele Verden en eneste Dampmotor, som kommer disse Strue-Maskiner nær. De mægtigste Maskiner, som er byggede paa Landjorden, er Dampmaskiner til det nye Elektricitetsværk i Berlin og Turbinerne til Udnyttelse af Niagaravandfaldets Kraft, men de udvikler dog kun 5000 Hestes Kraft, medens hver af „Kronprins Vilhelms" to Maskiner udvikler 16,500 Hestes Kraft under ordinære Forhold, de kan oven i Købet bringes op til at udvikle endnu større Kraft.

Man kan egentlig knap forestille sig, hvorledes denne fabelagtige Ydelse af 33,000 Hestes Kraft bliver gjort anvendelig eller hvorledes den overhovedet bruges. Den bedste Forstaaelse deraf faar man, naar man stiller sig i Skibets Bagstavn og betragter de vældige Stumstriber, som frembringes af de to Struer, og som trækker et mælkehvidt brusende Baand en hel Sømil bagefter Skibet. De to Struer drejer deres otte kolossale, straatstillede Vinger rundt med vanvittig Fart og med det Resultat, at de hvert Minut presser Kæmpeskibet næsten 2200 Fod fremad i Vandet.

Hver af de to Maskiner, som driver Struerne, lægger Beslag paa 76 Fods Længde, 10 Fods Bredde og 46 Fods Højde, altsaa et Rum omtrent saa stort som et Kirkeskib. Og dog er der ingen overflødig Plads. De store Krumtap-Aksler har en Længde af 62 Fod og vejer hver især lige saa meget som to stærke Lokomotiver tilsammen. De er lavet af Krupp'st Nikkelstaal, det fasteste og stærkeste Materiale, Teknikken kender.

Dampcylindrerne overgaar alt, hvad man hidtil har set af Fabriksmaskiner. Hvis Diogenes' Tønde havde været af saadant Omfang, kunde han have haft en ret talrig Familie hos sig uden dog at faa det for knebent.

Som man kan tænke sig, udfordres der uhyre Kvantiteter af Olie til Smøringen af saadan en Hurtigdampers Maskiner. Til en Rejse fra Bremen til New York medgaar der f. Eks. 8000 Potter Olie. Fjorten Smørere er stadig i Virksomhed og vilde endda ikke kunne overkomme Arbejdet, hvis de selv skulde udføre det paa alle de 150 Steder, som næsten uafbrudt skal forsynes med Olie. Paa mange let tilgængelige Steder er imidlertid anbragt Oliekasser, hvorfra Olien gennem Kanaler og Rør ledes hen til de forskellige Smørepunkter; der maa dog samtidig føres Tilsyn med disse for det Tilfælde, at det selvvirkende Smøreapparat skulde nægte at funktionere Alt i alt bruges der ca. 500 Potter Olie om Dagen alene til Maskinerne.

Endnu kan nævnes, at hver af Kedlerne har otte forskellige Fyrsteder, som hver især modtager 30 Centner Stenkul i Timen.

Frankrigs Befolkning og Drukkenskab.

En Del franske Læger sætter den Kendsgerning, at Befolkningen i visse Egne af Frankrig stadig aftager, i Forbindelse med Drikkeriet.

I Følge Bladet „Arrive" findes der paafaldende mange barnløse Ægteskaber, hvor Ægtefællernes Forældre var Drukkenbolte. I det næste Slægled bliver Tallet paa barnløse Ægteskaber endnu betydelig større. Forældrenes Drikfældighed er en overordentlig hyppig Aarsag til for tidlig Nedkomst og Dødsfødsler, og Dødeligheden blandt Børn af drikfældige er forfærdelig stor. Særlig hyppig dør de af Hjernehindebetændelse, Krampe og Livssvækkelse. Den legemlige og sjælelige Nedgang, som man saa ofte iagttager hos Børn af drikfældige, bestaar væsentlig i en Svækkelse, som giver Anlæg til Tuberkulose, legemlige Misdannelser, Døvstumhed, Nervøsitet, krampagtige Tilstande, Faldesyge, Hysteri og Idioti. „Arrive" mener, at Drikkeriet bidrager mere til Frankrigs Affolkning end Syfilis.

Paa den 13. internationale Lægekongres i Paris opfordrede Franstmanden Comby sine Landsmænd og først og fremmest sine Kolleger til at danne en mægtig Liga mod Drikkeriet for at standse Alkoholens fordærvelige Indflydelse paa den endnu ufødte Slægt. Paa den samme Kongres gav Brunon en Del Oplysninger om Drikkeri blandt Børnene i Normandiet. Børn af fattige Forældre faar ikke som tidligere Mælk, men Kaffe, og 75 Procent af Børnene i 10—15 Aars Alderen drikker den mere eller mindre blandet med Brændevin. Brunon søger Aarsagen til dette Misbrug i Mødrenes tiltagende Drikfældighed. Hos Børnene opstaar der en særegen Forfinnelse i Fordøjelsen, som nedbryder deres Evne til at modstaa Sygdomme, særlig Tuberkulose. Heraf kan man forklare sig den forfærdelig store Dødelighed af 33 pCt. blandt Børn i Rouen. Hos Børn af velhavende Forældre fremkaldes lignende Fordøjelsesvanskeligheder ved Misbrug af Vin, særlig Medicinalvine. De fattiges Kaffemisbrug opvejes her af en for tidlig og for rigelig Nydelse af Kød.

Sammesteds talte Borgmesteren om Alkoholisme og Arvelighed. Drikkeriets gennemgribende Indflydelse paa Efterkommerne er en Kendsgerning, og en stor Dødelighed blandt Børnene, især i de tre første Leveaar, er kun en Ytring af denne Indflydelse. Mest udprægede er Forandringerne i Børnenes Nervesystem og Hjærne.

De store, populære

Høst- og Jul-Ekskursioner

til Danmark skal afgaa fra New York paa følgende Dage:

Med den store, udmærkede dobbeltskruede

"PHILADELPHIA"

Onsdag d. 23. Okt. } 10 Form.
" " 13. Nov. }
" " 4. Dec. }

Samt med den populære og velkendte dobbeltskruede

"ST. PAUL"

Onsdag d. 30. Okt. } 10 Form.
" " 30. Nov. }
" " 11. Dec. }

Fuld Beskrivelse over alle Klasser ombord paa Skibene, samt fuldstændig Ekskursionsprogram, Prislister med m. m. sendes til enhver, som indsender Navn og Adresse til os.

Forsøg Eder i god Tid med Billet til en af de afgaaende Ekskursioner, thi der bliver mange der vil rejse til Høst og til Jul for at tilbringe Helligdagene blandt Venner og Bekendte

INTERNATIONAL NAV. CO.,
Cor. Dearborn & Washington Sts.,
CHICAGO, ILL.

Stort Støbegods-Udsalg

$15.00 Globe Steel Range 6-8 in., holes oven 17½x21, Reservoir & high closet Plain no nickel $10.75
$50.00 Globe Steel Range, 6-8 holes oven 18x21 13½, Reservoir & high closet, part nickel $23.75
$60.00 Globe Steel Rang, 6-8 in., holes oven 18x21 13½, Reservoir & high closet, full nickel $26.50

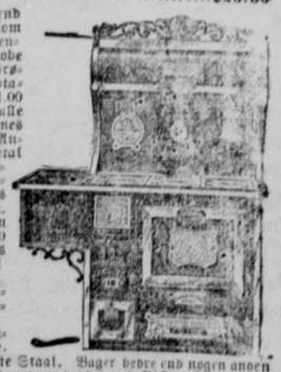

Vi vil send Dem hvilken som helst af de ovennævnte „Globe Ranges" til Prøven ved Modtagelsen af $1.00 hvis De i alle Maader synes om den, ved Ankomsten, betal saa Jernbaneagenten det resterende i Pris og Fragt, ca. $1.50. Tag den paa Prøve i 30 Dage. Hvis Den ikke tilfredsstiller Dem, vil vi tilbagebetale Deres Penge. „Globe Ranges" er fabrikeret af det bedste Staal. Rager bedre end nogen anden Ovn paa Jorden og er pyntet med Nikel. Rummelig Vandbeholder med Plads til 12 Gal. Stort Rum til at holde Maden varm. „Duplex Grate". 5 Aars Garanti. Skriv efter Kataloger.

JUDSON A TOLMAN CO.,
Dept. R. 33. 66 LAKE ST., CHICAGO.